

NOG LANG EN NAE GÊËN ZEUMER ...

't Is aamel nog 'n bietjie twijfelachtig met 't weer de leste weke, vinge jullie ok nie? Zô haalef maert doch ie host datte me 't zeumergoed defenetief voor d'n dag konne haole en troie, veste en winterjasse wel in de motteballe zouwe kanne. Mor nou, achteraf, blijk niks minder waer te weze. Ommers, we hen daernae nog verschaaije nachvorsies gehad en we zijn d'r volleges Helgao's, de weervrouw van RTL 4, of de manne van 't NOS journaol verlôôpig ok nò nie van af. In de bijtije zwaere boië, die ok nogaal is gepaord gonge mè flinke haogelstêene, hè 'k ok vaak zat flinke klappe omweer gehoord. Van de week, 'k glôôf dat 't donderdagaevend zô rond 'n uurtie of nege was, toe zee m'n schôôndochter trewaail ze in d'r keukentjie de vaetwasser in sting te ruime: " 'k Glôôf vast en zeker dat 'r bove Wengerde nog 'n boichie zit te groeie, en 't is wel raor mor bove Paopendrecht zou ie bekant zegge dat 't zonnechie nog schijnt, 't is daer nog klaorlichten dag."

Ze had heur vermoedes nog mor amper uitgesproke of de bliksemstraole schote langs 't gitzwarte firmement en drek daerop rolde de donderslaoge langs de wolleke asof d'n buurman op de grôôten trom van 't meziekurreps sting te bonke. Zellefs m'n klaaindochtertjie van ietewat ouwer as 'n haalef jaertie keek verbaosd naer buitene, asof ze zegge wou: "Nou, nou, dà's wel 'n bietjie overdreve, voor mijn part mag 't gerust ietsies minder hard." Wel leuk dà je aan zô'n klaain kaaind al gewaor kan worde dat 't ook maarekt dat 'r wat besonders aan de hand is as 't netuurgeweld zôôveul kebaol maakt. 't Was wel hêêl aareg bezonder dat 't nét op Koninginnedag wél 'n aerdigen dag was, hee!

De strenge vorst van afgelôôpe winter het in ons tuintjie achter d'n huis z'n spore aandere lillijk achtergelaete. As ie 't mè je aaije ôôge zou zien, zou ie meschie zegge: "Kraaij, je zit verschaand." Wat is 't gevaal? Nou, 'k zal 't je is haerfijn uit de doeke doen. Wij hadde jaere geleeje is 'n pruimpie geplokke langs de straet in Portegal en de pitjies die daerin zatte, hen we opgekweekt tot 'n

bôômpie. 't Was nae 'n jaer of twintig 'n prachtige bôôm geworre. D'r besting in hêel Slierecht gêên twêêde in z'n soort! Ja, besting, want hij bestao nie meer. Aal z'n langwaarepige lancetvurremige blaore van 'n centimeter of 20 bij 5 zijn kepot gevore en nou donkerbruin van kleur, d'r zit tetaol gêên leve meer in. Langzaompiesaan vaalle de blaore d'r as een soortement segaoretebak om te rôôke, kraokend vanaf. 't Skelet van d'n bôôm houwe me nog 'n hortie voor de veugeltjies.

Huib Kraaijeveld